Я хотів би страшенно,
як хочете знати,
все у світі по-своєму
знову назвати!

Я назвав би волошку тоді
голубника,
щоб дорослі ще більше
її полюбили.

А хлоп'ят і дівчат
я б назвав
любенята,
щоб іще веселіше
було їм гуляти.

Я б ласкаву тополю назвав
лопотуля,
щоб вона для птахів
дарувала притулок.

А бабусю
назвав би тоді я
любуся,
щоб світилася ніжністю
кожна бабуся.
І цвіли б любенят
голубникові очі,
і любусі
гуляли б із ними охоче,
а над ними
співала б собі
лопотуля,

і цю пісню її
всі б навколо почули...

Та речей безіменних
на світі нема.
Жаль,
що є вже для всього давно
імена...